

Мк 1, 7–11 Ян Хрысціцель прапаведаваў, кажучы: “Ідзе за мною мацнейшы за мяне, якому я не варты, нахіліўшыся, развязаць раменьчык на Ягоных сандалях.

Я хрысціў вас вадою, а Ён будзе хрысціць вас Духам Святым”.

І сталася ў тыя дні, прыйшоў Езус з Назарэта, што ў Галілеі, і быў ахрышчаны Янам у Іардане. І адразу, калі выходзіў з вады, убачыў нябёсы раскрытыя, і Духа, як голуба, сыходзячага на Яго. І пачуўся голас з нябёсаў: “Ты Сын Мой умілаваны, Цябе ўпадабаў Я”. †

Належым да супольнасці Касцёла

Евангелле прыводзіць нас да ракі Іардан, дзе Езус быў ахрышчаны. Гэта стала пераломным момантам у жыцці Настаўніка, які пацвердзіў, што Ён з’яўляецца ўмілаваным Божым Сынам і напоўнены Святым Духам. З гэтага моманту Хрыстос ужо не проста цясляр з Назарэта – Ён стаў абвяшчальнікам Божага Валадарства.

Хрост – пераломны момант і ў нашым жыцці. Праз яго мы ўваходзім у новую супольнасць – супольнасць веры, супольнасць Касцёла. Вада хросту змывае першародны грэх і аднаўляе ласку, якой з’яўляецца жыццё Бога ў чалавеку. Сустрэча з Хрыстом фарміруе ўсё наша існаванне.

З Езусам мы “пахаваныя ў хросце” (параўн. Кал 2, 12) – як гэта вобразна прадстаўляе св. Павел – і разам з Ім паўстаём да новага і вечнага жыцця. Мы пастаянна адкрываем, разважаем і даследуем важнасць гэтага сакраманту.

У Нядзелю Хросту Пана будзем дзякаваць Богу, што вада першага сакраманту распачала наша хрысціянскае жыццё. Будзем дзякаваць за зерне веры, закладзенае ў душу. Падзякуем за дар Божай любові і дар надзеі, якая дазваляе глядзець на Стварыцеля. Няхай моцная і непахісная вера дае нам магчымасць заўсёды ўзірацца ў неба, а пераведзеная на зямное жыццё, дазволіць перажываць кожны досвед у паслухмянасці волі Бога Айца.

□ *Пане Езу, дапамажы мне развіваць у сабе Божае жыццё, каб заўсёды быць верным Табе.*